

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. I. Laudat Deum, qui mutavit voluntatem ejus, ut tolleret jugum Christi, & suave ei esset, carere suavitatibus nugarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

LIBER IX.

In villam Verecundi abit cum matre, aliisque amicis. Professionem Rhetoricæ abdicat; libros varios scribit. Biennio fere elapso Mediolanum redit; ibi cum Alipio, & Adeodato filio, baptizatur. Inde cum Matre, & aliis in Africam remeare parat. Matris deinde vitam, & ad ostia Tiberina mortem: suum item luctum gratus Filius, pie & eleganter exequitur.

CAP. I.

Laudat Deum, qui mutavit voluntatem ejus, ut tolleret jugum Christi, & suave ei esset, carere suavitatibus nugarum.

Pfal. 115,
16.

Pfal. 82, 2.

Pfal. 34, 3.

Domine, ego servus tuus, ego servus tuus, & filius ancilla tua. Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis. Laudet te cor meum, & lingua mea, & omnia ossa mea dicant, Domine, quis similis tibi? Dicant, & responde mihi; & dic animæ meæ, Salus tua ego sum. Quis ego, & qualis ego? Quid non mali ego, aut facta mea, aut si non facta, dicta mea: aut si non dicta, voluntas mea fuit? Tu autem Do-

Dominé bonus, & misericors, & dextera tua respiciens profunditatem mortis meæ, & à fundo cordis mei exhauriens abyssum corruptionis. Et *a* hoc erat totum nolle, quod volebas, & velle, quod nolebas.

2. Sed ubi erat tam annofo tempore, & de quo imo altoque secreto, evocatum est in momento liberum arbitrium meum, quo subderem cervicem *leni* jugo tuo, & humeros levi sarcinæ tuæ, Christe Iesu, adjutor meus, redemptor meus? Quam suave mihi subito factum est, carere suavitatibus nugarum! & quas amittere metus fuerat, jam dimittere gaudium erat. Ejiciebas enim eas à me, vera tu & summa suavitas: ejiciebas, & intrabas pro eis omni voluptate dulcior, sed non carni & sanguini; omni luce clarior, sed *b* omni secreto interior; omni honore sublimior, sed non sublimibus in se. Iam liber erat animus meus à curis mordacibus ambiendi, & acquirendi, & volutandi, atque *c* scalpendi scabiem libidinum: & garriebam tibi claritati meæ, & divitiis meis, & salutis meæ Domino Deo meo.

NOTÆ.

- a* Hoc erat totum) nolle quod vult Deus, & velle quod non vult, hæc tota est peccatoris corruptio.
- b* Omni secreto interior) clarissime lucet Dei gratia, sed intus in cordis arcano, non foris in negotiorum tumultu, & rerum sensibilibus turbis.
- c* Scalpendi scabiem) apposita utitur metaphora. Scabiosi sunt, & leprosi, homines impuri: delectantur infelici pruritu, qui non tam voluptatem habet, quam turpissimi morbi testimonium.

V S V S.

1. Qui divina gratia à gravibus peccatis resurgit, cum S. Augustino, mox Deo gratias agat, & illius beneficium agnoscat, expendens divinæ gratiæ esse mirabilem hanc immutationem.
2. Credant S. Augustino jam converso, magnam esse suavitatem pœnitentiæ, & conversionis, qui putant morte amariorem esse vitam sine illicitis cupiditatibus. En suave factum est S. D. carere illo luto, in quo tam alte hærebat! Ut iliter hoc caput leget, quisquis divinam vocationem sentit, & sequi statuit; item, qui conscientiam suam serâ confessione expiavit.

C A P. II.

Abdicationem professionis Rhetoricæ, valetudini quoque necessariam, se in feriis vindemiales vitandæ offensionis causa, distulisse.

1. **E**T placuit mihi in conspectu tuo non tumultuose abripere, sed leniter subtrahere ministerium linguæ meæ, a nundinis loquacitatis: ne ulterius pueri meditates non legem tuam, non pacem tuam, sed insanias mendaces & bella forensia, mercarentur ex ore meo *b* arma furori suo. Et opportune jam paucissimi dies supererant, ad vindemiales ferias: & statui tolerare illos, ut solemniter abscederem, & redemptus à te, jam non redirem venalis. Consilium ergo nostrum erat coram te; coram hominibus autem, nisi nostris non erat. Et convenerat inter nos, ne passim cuiquam *pfal. 83. 7.* funderetur. Quamquam tu nobis *d* à convalle plorationis ascendentibus, & cantantibus